

**ც-ცხს პ-პქსს
ს-ქს-ქს
ზ-ზქს-ქს
პ-პქს-ქს ს-ქ
ს-ქს-ქს
ქს-ქს
ქს-ქს
ქს-ქს**

ზ ვრ გარდახდეს
წელიწა
დნი ორმეოცდა
ათნი მოსლვთგ
ან შურვან
ყრუსათა, კდ
მოვიდა ჭი
ჭუმ(ანუ ჭუმჭუმ)
ნათესავი შოჰმედ
ისი შოაოხრა და
შემუსრა ყნი შენ
ებული ქართლისა
და მოჰმართა შესლ
ვად ჯახეთად
რათამცა მოაოხრა
და ყლ
თურთ უმკვდრო
ჰყო და იყო შიში
დიდი
შეფეთა და
შთავართა და
ყლისა ურისა
და არა შემძლებელ
იყუნეს წინააღ-
გომად, რ რადთგან
განერყუნა ქყანა
ესე ყრუსა
დაღაცათუ
გარდავლნა
ჟამნი მრავალნი
მშვდობით არღარა
მოგება იყო კჳალსა
თვსსა:

ისათა რათა,
მივიდეს და
იხილოს და ი
თხოოს მისგან
მშვდობაჲ ქყნისა,
და დაცჳა
შეურყეველად
ეკვლეს-
იათა და
დაპატიჟებაჲ დატე
ვებისათვს
სჯულისა.
მინდობითა ი-
სათა Ⴢრჩილ
თავისა თვსისა და
სუ-
ლისა დადებაჲ
სახმარად ქენანე
თა: აღდგა და
მივიდა ჭიჭუმის
თა
რომელსა ეწოდა
ასიმ და ვა ცნა მო
სლვა მისი მიეგება
წინა სიხარულით
და მოიკითხა
დიდითა
დაყუჳს ზღე იგი
ურთობით აქო
სიკეთე მისი,
შეუყუარდა
სისრულე
ასაკისა მისისა და
უმეტესად შჳწნი-
ერებაჲ უირისა
მისისა:
ჰდ მცირედთა
ზღეთა იწყო

ნებითა მიუგო და
ჰქე ნუ იყოფინ
თუ-
მცა სიტყუათა
შენთა ვისმინე
ანუშ-
ცა დაუტევე ქე
ნი ცხოველი
რლი იგი არს ინი
ქეშმარიტი,
რომელმან
ქსნისათვს ჩნისა
ყორცითა სიკჳდ-
ილი დაითმინა და
უკუეთუ ვისმინო
ში
უწყოდე, რომლითა
ვიტანჯებოდე
საუკუ-
ნოდ გარნა უკუეთუ
შენ მომკლა აღვდგე
ვა ინი ჩემი და მის
თანა ვიდიდო. უსმა
რა ესე უსჯულოსა
მას და იხილა სიმტ-
კიცე მისი
უქცეველი
დაუკვრდა ფდ
და უბრძანა
შეჰყრობა მისი და
შეყენ-
ება საჰყრობილესა,
რა ღონისძიებით
მიაქციოს იგი რ
არა სთნდა სიკვდ-
ილი მისი
შჳწნიერისათვს
ღატ-
ისა მისისა და

ნათელსა
დაუსრულებელსა
ყლთა თანა
ქთა რომელთა
სიკჳდილითა უკჳ-
დავება მოიგეს
ინისა მიერ:
ჰამინ უკჳწ
წარმოდგა წე
ქსიმისა შთავარი
ერთი ჳარდაბანიე-
ლი მიქცეული
სარკინოზად,
რომლისა
ჰამის ძმა მოეკლა
წარმართა და მკჳ-
ლელნი მისნი
განერნეს
მშვდობით
უაპასა
ღრჩილისასა
ღდარნასე შეფესა
ამისთვს უკჳწ
შური იგო
ღარდაბან-
ელმან და რქჳ
ქსიმს არა უწყია
თუ ვინ არს ესე
ღრჩილ ესე არს ძე
სტ-
ეფანოზისი
ნათესავი ზიდისა
შეფისა,
უახტანგისი
რომელი იყო
ნათესავი-
საგან შირიანისა
ძისა ქასრესი:
ზა ესე იყო მამისა

ქ წმიდამან
წრჩილ განიზრახა
ღონებასა თვსსა
სიმხნითა ღულისა
მის

სიტყუად ლიქნითა
აღუთქმიდა ნი-
ჭთა და აწჭვდა
დატევებასა ქეს
სჯულისასა და
მიქცევად
სარკინოზად
ქოლო ქწნ წრჩილ
ყოვლადვე არა
თავს
იდვა სიცბილი
მისი და მტკიცითა
გო

სიმაღლისათვს
წასა-
კისა მისისა:
წა ვა შეაყუანეს
საპყრობილესა
აკურთხევდა იწთსა
და იტყოდა მისსა
მიმართ რა
მოწყალებითა
მისითა იი
რს ყოს
მიმთხჭვად და
მკვდრყოფად

თვსი
სა თა რაჟამს იგი
დაჰვლვიდეს საგა-
ნძურთა სამეფოსა
ქართლისასა და იგ
იცა იცის რომელ
ხერაკლე შეფემან
და
ჰვლა საგანძურნი
თვსი ქ ხერაკლე
ცა უჩჭნებდა სადა
იგი ფლვ-

130v

დეს ესმა რა ესე
ყლი წსიმს
შოუწ-
ოდა კდ წრჩილს
და რქდ პლ თუალ
გახჭწნ ქმნილი
კეთილობისა
შენისა-
თვს რ ფდ კეთილ
ხარ ქ აწ მითხ
რეს შენთვს რ ქვლ
ხარ დიდთა
შეფეთა
ქუასროანთა ად აწ
უფ
როსად განსდიდნე
წე ჩემსა უკუეთუ
ისმინო ჩემი და
იყოს სამეფო შენი
შე-
ნდავე და
საგანძურნიცა
შამათა შენთ-
ანი მოგანიქნე
შენვე უდ მიჩწნე
სა-

ეს ყლნი
საგანძურნი მათნი
ციხესა
მას სადა იგი შექმნა
ყრუდ წმირა
და აწ აქს იგი
ღერძენთა ქ შე
არა
დაუტეო იქნი ინი
ჩემი არცა გან
ყვილო წარუვალი
იგი დიდება მსწრ-
აფლ წარმავალისა
ამისთვს მიუგო
და რქდ წსიმ შენ
უკუჭ იყავ და
ცემასა მას
წფხაზეთს
შინასარკინო-
ზთასა რქდ მას ქწნ
წრჩილ მე ვიყ-
ავ მაშინ რაჟამს
დასცნა იგინი
იწთმან რქდ წსიმ
რლწ იწთმან
დასცნა

აქუს სასოება ჯერ
არ მისიცა სიკუჭდ-
ილი და უბრძანა
თავისა მოკუჭთითა
აღსრულება ქისა
წრჩილისი, და არა
ჰრიდა
სიკეთესა მისსა,
არცა შეირცხვნა
დიდებისაგან
ქარჩინებულებისა
მისისა
ღანიყუანეს გარე და
მოკუჭთეს
იავი შისი
შახვლითა იჭწ
სა შირკანისასა,
რლ
არს შარტი და შე-
ავედრა სულ-
წ იწვსი
იწთს
ა:

აქუს სასოება ჯერ
არ მისიცა სიკუჭდ-
ილი და უბრძანა
თავისა მოკუჭთითა
აღსრულება ქისა
წრჩილისი, და არა
ჰრიდა
სიკეთესა მისსა,
არცა შეირცხვნა
დიდებისაგან
ქარჩინებულებისა
მისისა
ღანიყუანეს გარე და
მოკუჭთეს
იავი შისი
შახვლითა იჭწ
სა შირკანისასა,
რლ
არს შარტი და შე-
ავედრა სულ-
წ იწვსი
იწთს
ა:

განბურნი შუფეთა
ღერძენთანი მო-
იქეც სჯულსა ჩემსა
და იქმენ სარკი-
ნოზ და სპასალარ
გყო შენ ჴყანა
თა ზედა შენთასა:
შამინ მიუგო ჴნ
ჯრჩილ
უწყოდე მტკიცედ
რ მცირე ვიყავ
შასაკითა ოდეს იგი
განვლო ჴყნა
აჲ ესე ჴერაკლე
შუფემან ღოლო
შამამან ჩემმან და
ქიმამან დასხნ-

სარკინოზნი მიუგო
და რქდ
ჯრჩილ ოთმან
ჯხოველმან,
რომელ
არს შემოქმედი
ჯისა და ჴყნისა და
რლი იგი მოვიდა
ზეციით ჴუწყანად
ყსნისათჳს
ნათესავისა
საცთასა და
სიკუდილითა
თჳსითა აღგადგინ
ნა და უკუდავება
მოგუანიჳა მაშინ
უკუჭ დასცნა და
დაამდაბლნა იგი
ნი: მაშინ ჳრქუა
ჯსიმ ჴსა ჴრჩილს
რომელსა უკუჭ
ოისა მოკუდავისა
მიმართ